

Direcció Bolseria 17 pral.
Buzón de Palma: Kiesco de Cort.
Id. Sta. Catalina: Kiesco P. Navegació.
Suscripciones se pagan por adelantado.
No retornam els originals

AÑY VI

Palma de Mallorca 5 de Jané 1923

Directó: ES MASCLE ROS

Num. 210

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Mallorca un trimestre	1'50 Ptas.
Províncies un any	6'00
Estranger un any	9'00
Número corrent	10

DOS PALABRAS

Feliz y próspero año nuevo.
Cuál prometimos, hoy salimos por primera vez a doble tamaño y, si bien por nuestra parte ello representa un gran esfuerzo, sin la cooperación de nuestros numerosos y activos lectores no nos habría sido posible ver realizado nuestro dorado sueño, como también del lector depende nuestro triunfo o fracaso de hoy en adelante.

Así que, de no haber un retramiento por parte del público o alguna mano negra que en la sombra fragüe la vil emboscada, Foch y Fum continuarán con sus ocho páginas y, según el éxito de nuestro ensayo, iremos mejorando y aumentando pues que el progreso no tiene límite, por cuya razón, no debemos ni podemos conformarnos en dar al público por el mínimo precio de diez céntimos, un semanario humorístico, mayor y mejor a todos los hasta hoy publicados en nuestra Roqueta. (Modestia aparte.)

Así que, dispuestos a todo, nos entregamos incondicionalmente a nuestros incondicionales, deseándoles un feliz y próspero año nuevo.

LA DIRECCIÓN

Año nuevo

Ya expiró el putrefacto 1922, de amargo recuerdo para muchos.

Año de la dominación derechista repleto de arbitrariedades, calamidades y borrones nacionales.

Año de desastres sin fin, tantos, que ante el enorme peso de la culpa, el Imperio de las carcomidas derechas vióse obligado a declinar el mando, a entregar las riendas del Poder a las izquierdas, declarando así su incapaci-

Un gastrónomo

Coneixéu aquest tragó?
Idó aquest, es un fulano
per mes seres palmesano
y talment un tiburó n.
No fa res de bó a n'el mon
però com te capital
menja com un general
y es un viu, un llest un'eine
que sa riu d'es que fan feina
per guaásseré un trist jornal.

Supós que endevinaréu
qui es ell sense dirvoshó,
no te aspecta de señó
y adamés sempre el veuréu
derrera nines y es creu
de que tot li está bé.
si el veis p'és mitj d'es carré
a les clares y a les fosques
es talment un cassa-moscas.
¿Qui es? Ja vos ho diré.

dad para gobernar un buen País, víctima de pésimos administradores.

España ha demostrado en no pocas ocasiones, que quiere ser gobernada, mas no mangoneada.

Quitémosle a España la polilla del caciquismo, fanatismo y patrioterismo y haremos de ella la nación más fecunda, más perfecta y más rica del Mundo; en tanto nos dejemos dominar por cuatro sanguijuelas de sacrística, seremos los más degradados, los menos considerados y los más despreciables del Planeta.

Han ya desaparecido en parte aquellas sarcásticas risitas de 1922 en el Ayuntamiento de Palma por parte de las derechas cuando las izquierdas proponían algo. Van alejándose las tomadu-

ras de pelo, y empieza ya el luto interior de los absolutistas, cuyo calvario márcase en sus semblantes.

No tardará el día de rendir cuentas, vendrá el balance para poner en claro y confrontar el Debe con el Haber; avecínanse unas elecciones, y en las urnas es donde el Pueblo demostrará conocer a los culpables, despreciando a los canallas quienes castigaron en nombre de la Ley, y el día que convino a sus intereses particulares o de partido, la pisotearon, la escarnecieron, la ultrajaron e hicieron de la Ley, asunto de gabinete y votaron cuantas immoralidades imaginarse puedan.

Finalizó el 1922, dejando en puerta un asunto que de realizarse, mucho ha de perjudicar los

intereses de las arcas municipales y poco ha de beneficiar al común. El único beneficiado sería el celoso concejal señor Riutort, propietario del hueso en venta.

Trátase de endosar al Ayuntamiento, el Hotel «Can Pastilla» para destinarlo a local para Colonias Escolares.

Nos informaremos detalladamente del asunto y de ser cierto lo que respecta al particular nos dijo un edil de la oposición, valdrá la pena emprender enérgica campaña contra los que, con capa de honrados ciudadanos, intentan lucrarse a espaldas del pueblo que les dió un escaño en el Consistorio no para que se aprovecharan monetaria y particularmente malversando así los fondos del común, sino por el contrario, para que los defendieran ya que ésta es la misión que juraron llevar a cabo al posesionarse del acta.

Jurar! Vana quimera!
Hoy, solamente juran los idiotas, los imbeciles; los hombres no juran por una cosa que desconocen o no existe, prometen por lo que vale la palabra de un caballero dispuestos a cumplir con su deber.

Jorge Martí Rosselló

CARNET DE FUEGO Y HUMO

Modas

La señora Doña Viruta modista con corte en Son Alegre, ha decidido un viaje de inspección de modas, y con el fin de poder ofrecer a su numerosa clientela los trajes de la última creación, visitará las capitales de Algaida, Marratxí, Monturi, Porreras, Fornalutx, Calviá y otras.

Deseámosle un feliz y aprovechado viaje.

Del puerto

Ayer llegaron de Barcelona en el vapor «Mallorca» en viaje de obligación, nuestros estimados amigos los camareros de primera clase, los camareros de segunda clase, los camareros de terce-

ra clase, las camareras de primera clase y demás tripulación del citado buque, después de efectuar una travesía feliz y sin marearse.

Tienen decidido para esta noche viaje para la Ciudad Condal y en el vapor «Mallorca», nuestros estimados paisanos, los camareros de primera clase los camareros de segunda clase, los camareros de tercera clase, las camareras de primera clase y demás tripulación del mencionado buque, después de pernoctar una noche entre nosotros.

Celebraremos les haya sido grata su corta estancia entre sus paisanos.

— Esta mañana a las 10'59, ha entrado en nuestro puerto el valeroso náutico *Patró Lau*, capitaneando su pastera procedente de *Es Cap d'es Moll* con un cargamento de camarones, camaronas y camaronarros, (*gambarrots*.)

La nave ha quedado fondeada y debidamente amarrada frente a La Lonja.

Bodas

— Para la próxima primavera, ha sido pedida la mano para contraer séptimas nuncias con el señorito Paulino Galán, la Sra. Vda. de Ami, de *Meto*, de *Caios*, de *Timba*, de *Lescon*, de *Lasdos* y de *Manos*.

Deseámosles la realización de sus anhelos y eterna luna de miel llena de juventud y prosperidades.

De Sport

Boxeando suegra y nuera, la nuera ha hecho un ojo de tereíopelo a la suegra y la suegra le ha propinado a la nuera, una tremenda patade en una parte que no se puede decir.

Hipismo

Nuestro amigo don Tomás, ha comprado un hermoso caballo alemán, de cuatro pies y de cartón para regalárselo a un nieto suyo la noche de Reyes.

Del Mar

Navegan los barcos sin novedad y van a flote los que no van a pique.

De la Tierra

Circulan los tranvías sin novedad y corren mientras no les falte corriente.

Del Cielo

Circulan las nubes sin novedad y al parecer, según cálculos astronómicos, si llueve debido a estos nubarrones, lloverá agua.

De por todo el Mundo

Transcurre el tiempo sin novedad y si no quereis malhumoraros, no leais las mentiras de la prensa que las inserta.

De un servidor

Continuo sin novedad y hasta el próximo número si no hay novedad.

El Varón Rubio

Juch—Vuy—Pás

Viuen a n'es carré de Sant Miquel. Ella, na Lianó, desde petitona que ja era fia de la Purísima y él, en Baltasá, ha estat Lluís de Montesión, Mariano y arc habita p'es frares d'es Caputxins; amb una paraula, es un matrimoni jove que te mes pô a l'Infern que n'otros a sa cocaina.

Sa casaren l'any passat p'el Ram (y no es que haguessen fet Pasco) y es dia que sa fe sa barruga matrimonial, no heu vist may dos cosos tan apurats com ells, así que después d'un sermonet que los fe un Vicari sense mostatxos repetint ses paraules de Cristo: «Creixeu y multiplicau», sa quedaren totslos y después de molts d'apuros, convengueren en que cuant un d'es dos tengués ganes de... multiplicá, havia de dí: «Juch» y si s'altre hey venia bé, ha-

vía de contestá: «Vuy» y si no estava per res, bastava que digues «Pás».

Passaren dos o tres mesos que cada vegada que un deya «Juch», s'altre contestava «Vuy», pero claro, un dia ella no estaba per res y cuant ell li diu «Juch», ella li contesta «Pás».

¡Bona monea va perdre en Baltasá!

L'hondemá, s'hen va a dormí y encara no havien resat ses tres Avermaries cuant ell torna dí «Juch» y ella «Pás».

¡Pobre Baltasá! Mes cremat que un misto, jurá per ell mateix no torná jugá may mes amb aquella que li havia fet perdre *un bon joch* per dues vegades.

Y... vengué es dia de Cap d'any. Na Lianó que feya un grapat de mesos que no havia jugat y tenia promés que any nou vida nova, encara no havia encallent es llençol cuant tota amorosa diu a s'oreya a n'en Baltasá:

— Juch.

— ¡Pas! (Contestá es bergant.)

Ella quedá de pedra, però creguent si es seu jugadó anava de bromes, repteix festí la bona:

— «Juch».

— ¡He dit que Pas!

Aquí ella s'indigná, però disimulant seguí acariciantlo per veure si efectivamente poria o no poria jugá y un cop segura de que sa tractava d'una venjansa, l'agafá, no sa sap per hon ja que es cuarto estava a les foscas y li repeiteix:

— «Juch».

— Pas.

Y aquí ella ja mes nerviosa y mes empipada que una pipa sense tabach li diu:

— Are vetj que ets un mal trasto y també molt aubercoch.

— ¿Passes y dus s'ás de basto?

— ¡Alto! No va a mirá es joch.

Cap Verjo

Pelicula Alaronera

¡Oh Ciudad Eterna!

A devant sa proyecció cinematográfica de dia 24 a n'es Cine Alaroné, no ma queda mes remey que mayúsa ploma per di quatre paraules.

Verem amb pantalla, reproduït lo que ja haviem vist els alaronés, dins es terreno positiu y real y per mes colmo, presenciaran sa reproducció, es protagonistes d'es mangoneo.

Com veren ets alaronés, sa cinta cinematogràfica, mos mostra es tribunal que consigná s'ebra perseguint sa fraudulènci. ¿Que no comensa be?

Sa casualidad ma doná un puesto es mitj d'es Jefe notable Ab-el-Kin a n'el qual sa proyecció de sa cinta li causa un afecta horripilant y continua tisneta. ¿Serien es remordiments que s'acumulaven a ses vías respiratorias?

A s'altre costat hey tenia el Caid Bebé qui mirant per demunt ses uyerés, pareixia que de cada moment s'inflava, però no s'inflava es públich de veuré a ell.

Seguesch s'exploració y m'afin el Nene Fatuo qui groch just un seminaria de cor tente y p'ets estranys moviments que feya, semblava teme, *por la zarpa de su encubrimiento* y per últim afín es Lagarto qui veient lo mal parat que estava es qui desempeñava es seu papé a sa pantalla, amb so desespero de volé pasá sa fronta a, ell no poguentsé afarrá a n'es mitjà per foji, clavava ses ungles dins sa bóva de ses cadires.

Aquesta comparació, seria, *letra muerta* si no esplicás es motiu d'elles. Sa pel·lícula, representava amb subasta pública y en plec serrat, que sa consignen unes obres baix plec de condicions igual com sa fe amb sa nostra Casa de la Vila y per havé infrinxit es contracte posant materials inferiors a n'es contrats, fan justicia perseguint es contrata i s'Arquitecto y amb s'obra de la Vila hem hagut de contemplá que en-

lloch de posari mitjans d'es Coll d'en Rebassa, los posaren d'una cantera inferior y ses jáseres que havien d'esé de siment armat, les posaren de fusta y a devant ses protestas d'es concejals obrés, pujá s'Arquitecto, fe una visita d'inspecció, afirmá es canvi de materials però que ell los doná per bons y a devant tot axó, mos trobam amb ses majories d'es Consistori que abdicen de sa seu autoritat a demunt s'obra, confiantot tot a sa voluntat y antojo de s'Arquitecto.

¡Que acertada encara que involuntàriament va está s'Empresa duguent a Alaró tan oportuna pel·lícula!

¡Obri ets uys poble y veurás com a mansalva manetjen es teus interessos.

En Tomeu de L'Ordeval

NOTA: A n'es meu admiradó y desconeget En Tomeu de L'Ordeval.

Considerant per ses teus anteriors publicacions cuant cantaves veritats amb defensa de sa justici y señalaves es falsos apostols d'es sagrats interessos d'es poble, es tant misterios es teumatism! Dolorosament hem fa presenti si descuberta s'incògnita de sa teua persona, t'haurien amanat conseguint es mateix resultat que Don Miquel Potecari.

¡No temis! ¡S'opinió pública ta fa justici.

Es Tort diu lladrant per tots es cafés que en ferá de grosses y mos fa riure.

Es mateix

Tarifa d'anunci

(Per setmanes y amb variació)

	Pesetas
Plana entera (pròssa a vers)	90'00
Id. mitjà	50'00
Id. cuarta part	30'00
Id. octava part	16'00
Versos de 10 retxes (dècima)	2'00
Id. id. 5 id. (quintilla)	1'00
Amb pròssa, 5 OEMTMS per peraule.	

Preus de suscripció

Mallorca y Provincies, un mes

0'50

Extranjé (rebentlo setmanal) un any . . .

13'00

Id. (id. mensual) id.

9'00

Número corrent 10 OEMTMS.

Un debut

El 25 del pasado, debutó en «La Asistencia Palmesna» una futura estrella del cuplé.

Margarita Llorens, demostró poseer alma de artista, voz potente, y gracia especial; todo ello, forman un conjunto de buenas cualidades que han de ayudarle en grado sumo a la realización de su sueño dorado.

Margarita Llorens, es discípula del joven maestro D. Miguel Castellá, y a sus conocimientos musicales ha sido confiada la pulimentación del hosco brillante que, no por estar sin pulimentar dejá de tener su valor, pero, haciendo honor a la verdad debemos aconsejar al maestro, que estudie detenidamente los pequeños defectos de su discípula y a ella, que cumpla fielmente las indicaciones del maestro que es quien ha de elevarla a la cumbre.

La voz de Margarita Llorens, sin educar todavía, podría mermar sus triunfos que sería una verdadera lástima, así que, menor repertorio y más vocalización, puesto que el neófito es un enfermo grave que hay que curarle por dosis, evitando así las fatales complicaciones.

Lo más apremiante en Margarita Llorens, es la soltura y el donaire con que

se presenta a escena, pues más que una principiante, parecemos una artista consumada. ¡Cuántos camelos vienen del Continente que no llegan ni de mucho a la Srita. Llorens!

Pero es preciso perfeccionarse ya que de conseguirlo, Margarita no será «una coupleta más», sino una estrella sobresaliente entre las demás estrellas.

Reciban nuestra felicitación más entusiasta y justa, maestro y discípula.

PROJECTE PLÀSIBLE

Dies enrera reberem a cá nostra sa visita d'una numerosa y distinguida comissió de gambés y pescadors a l'ensesta, d'alatzó, popets y sipis en so bò y acertat desitj de suplicarmós sa nostra ajuda perque reclamén des Ministeri d'Instrucció Pública y Bellas Arts., sa creació d'un Centre Especial de Cultura Nàutica p'és de sa setia classe a fi d'aixicar un poc es seu prestigi y professió.

Conten já (y amb això en saben tant com es comité conservadó de dona plases a n'es seus) amb un melt lletrat mestre «Parrilles», qui podria esser el factotum d'aquests difícils estudis, conformant-se a rebre per tota paga, mermelada a tutti-plé.

A s'Estat (mos ho digué es qui a n'es pareixe los presidia, un jove de pantorrilla penjada) no li ha de costa casi res inclus aixecá un edifici a devora s'hangard d'ets hidroavions, un poquet mes aquí cap a n'es Jonquet, devora sa bugaderia de cá Na Pipella.

Respecte a n'això, sa dona sa gran casualidad que com es qui pensam fé Directó té molt de bò en sos turcs, desde que prácticament los fé coneix a un d'ells s'efecte de fer passar a les sordes es meridiano per s'uy central d'es mapa-mundi, tentí perde ses postals de vista y pegá un bel de s'asombro de veure aquell fenòmeno cosmico-soterraneo que el sentiren des Puig Majó (y sa conta que es fet tengué lloc, a n'el Mar Rojo), tan agrahits y admirats quedaren d'aquell cop d'uy d'es nostre «parriller - tècnico - científic», licenciat a la Mandanga, que tan pronta han tengut notícias d'es projecte que mos anima, han telegrafiat oferintnos envia gratis per construir es nostro futur Centre de ensenanza, tot es material de dificació que sa necessiti y per dirí s'obra vendrà també gratis s'arquitecto que dirí s'erecció d'es Temple de Santa Sofia a la Patagonia.

Això es tirar por la borda y no anar por ras de terra.

S'assistencia a classe serà obligatoria per tots aquells que sa dediquin a sa pesca majó o menó de crancs, cornets, pajallides, alatzó, morrala, sipis, cabots y tamborés; ordenantsé pe sa Comandanci de Marina d'es Portitxol, sa mes forta prohibició de fersé a la mà cap pescador que no tenga es titol de «gaznápiro», que sa dará a n'es citat Centre de Cultura y Educació nàutica - pescadora, conforme a n'es siguiente quadre d'ensenanza:

Curs únic

1.º Contabilidad en sos dits (sense llibre de texto).

2.º Geografia especial d'es Mar Roig y descripció naturalista d'ets animals que s'hi passem.

3.º Gramàtica Parda y Nocións de Vocabulari sospitos.

4.º Cosmografia, amb un capítol dedicat a ensenà a n'ets alumnes es modo de fe veura ses estrelles a n'es turcs.

5.º Pràcticas de salvament per tapar es gujeros de ses averias y no treure fons.

Per economia (y ja que es un hom capás de tot) es Directó explicará totes ses assignaturas.... y encare li sobrarà temps per barayarsé en sos portés.

Sa matrícula será gratis de franch. Quedan satisfechos es de sa Comissió amb sa publicació d'aquest suelto; y suplicá a ses autoridades d'enseñanza, que prestin tota atenció a tan simpàtic y progressiu projecte.

En Jaume de sa Dressana

DOLORA

Una nit, una d'aquellas nits tant tristes de ma vida que la pasava avorrida sostenguent grosses querellas, caminava torpement per carrés plens de bossiots y plases, ahont, atlots molestaven a sa jent. Joh nit de desolacions en que, perque som fadri cercava un lletrero així: SE ALQUILAN HABITACIONES! Un guardia que a un banc seya y jo may havia vist quant ma va veure tan trist crec que reya... crec que reya...

No vos n'aneu, ilusions! No ma deixeu trist totsol que pareixeré un musol per moltíssimas rahóns! Perque es que he d'anà a peu quant ets altres van colcant? Anava molt trist pensant mentres mirava la Seu y llàgrimes com panés plorava de sentiment... Oh... immens avorriment d'es butxacós sens dobbés! Un senó que res may feya però feya de senó qui sap pensant tal cansó... crec que reya... crec que reya...

Mes enllà vati veura a una hermosa dona, que, freda ma mostrá una moneda que a mi hem paresqué sa lluna. — Entra rey (diu.) — Vas de guasa.

— Entra si pretens sa llest. — Que vols?

— Un duro.

— Aquest?

— Si homo... /passa!

— Segú?

— Passa!

— Que tenias pò d'entrà? — De s'entrà? No. /D'es sortí /Que simpàtic! Vina aquí. — Ja m'enveig. Ja estic allà. Y no sé lo que sa creya o lo que sa figurava que cada pic qu'hem mirava. crec que reya... crec que reya...

De lo que allá dins passá joh lectó! Res contaré. sols en secret ta diré que ja t'ho pots figurá.

Tu ja saps QUES *Io que passa* quant un homo está amb una dona, si té sa fortuna d'agradá, si no s'atrassé.

Y com que jo som tan serio si tu m'entens, ta suplic que lo que a tu avuy ta dic p'ets altres siga un misterio. (Com es qui sent una beya tal consej vati escolta, quant acabá, es qu'el ma dà crec que reya... crec que reya...)

Jo pac. Tanca élla sa porta.

EL BAJÁ

MULEY PAUPORCELLA-AD-EL-FEO-JENETA

Ex Juez Monosipal, Ex Alcalde, Concejal, Cacique Funesto, Soltero, Vicioso y Usurero sin Conciencia.

HA FALLECIDO

De un fulminante y rabioso ataque liberalis sin que hayan sido suficientes la ciencia médica del gran Doctor NIBECA ni los Rayos X de la nueva Central.

R. I. P.

El pauporcellismo Santañense, el desconsolado Caid Mohamed FERRADURES, sus sobrinos grandísimos jinetones y demás familia, participan a sus innumerables víctimas tan irreparable pérdida.

El duelo se despedirá en los Colegios Electorales. No habrá música en el acompañamiento porque todos los músicos janetas, irán de cambres de sanch.

No se invita particularmente

El Ilmo. e iluminado y conservado Doctor Socías Gra d'oii, se ha dignado conceder 50 días de indulgencia por cada voto pauporcellista que se deposita en las urnas las próximas Elecciones Municipales. —AMEN.

— Déixem sortí.

— Espera un poc.

— No... que a cameua hey ha foc.

— Y a mi axó que m'hi emportá?

— Veniu prest municipals!

(Entra un guardia y diu axí.)

— ¿Que's que ha succehit aquí?

— ¡Que m'ha dat un duro fals!

— ¡Oh dona de mala rassa que embuyas sa veritat!

— Perque cuant jo el t'he mostrat...

tant rebent tu m'has dit passa?

Y s'autoridad que veya

d'aquesta escena es seu fi,

cuant mos sentí discutí...

crec que reya... crec que reya...

CLARE T.

L'Havana Desembre 1922.

Foch d'Ivissa

Vuy fe sobre a tothom sa passada, última d'en Dezcallar, capitá d'es vapor «Balear.»

S'altre nit, invitad p'en Serra, s'empresari d'es cine d'es mateix nom, es va està fins que vā volé encotacat a un palco.

Axó no te res de particular. Pero lo que si te molt que di es que s'estás allí mes temps d'es que podía; que no sortís a s' hora d'itinerari es vapor per ell podé vore ses variétés; que sa presa no li ves agafat cuan va vora que ya havia sonat s' hora de sortida d'es vapor, y, que ya molt després, cuan havia d'està es vapor fora d'es port, ell que hasta aquella hora no havia tengut niaguna pressa, totduna, com si se vés arrepentit de demorá sa sortida per capricho, manà a n'es marinés que llevassin sa plancha y sense esperá ningú, sense da ses reglamentarias pitadas, va fuji cap a Palma deixant aquí tres marinés que els pobres, en ses ganas que tendrian de podé passá es Nadal a casa seu, es varen vore obligats a tenir que quedá per aquí rezagats, y si no han passat fam, y si han pogut anà decentement vestits, y si han anat calats y

no els ha faltat un duro a se butxaca, ha set perque trobaren jent caritativa que sa apiadá de sa seuva situació y procuraren ferles felices ses Pascuas que tant volia amargarles el senó Dezcallar.

— Ah...! Y no quedaren també en terra es Radiotelegrafista y s'agregat, perque d'un brinco pogueren guañá sa plancha cuan ya l'anavan a llevá.

— Alcalde d'aquí ya ha deixat de serio.

Durant tot es temps qu'heu ha set no ha fet molt que diguem; però ha procurat pagá atrassos per valor de més de 20.000 pesetes.

Y sols per axó s'el pot aplaudí... que, per lo demés, heu ha fet com ets altres; lo que vol di qu'heu ha fet malament.

* * *

Se próxima setmana ya parlarém de sa cuestió política, que será de riure.

Pep de sa Torre

De Manacó

Conversa entre es cronista y en Tomeu s'avisa d'es nou Teatro.

— Escolta Tomeu! ¡Fe víá!

— Que heyá de nou *Mitja Bota*? — Vuy que hem digas gota a gota que tal de sa Compañía.

— Per posá a n'es FUM y Foch res te puch dí, perque fris.

— Vuy que m'escoltis un poch!

— Que tal fa mestre Lluís?

— Que fa? Com sempre fiet son es que van mes enrera, com a músichs de primera volen cobrá es jornal.

— Un conjunt maravillós com may haviem somiat que demostra que han triunfat per aquest pich es señós.

— Y tu, a n'axó que hey dius?

— Que tens molta de rahó mestres com en Barceló

y actòs com *Don Xim Rius* no es poria somiaró.

— Heyá es gran baix *Balagué* que ja may mos ha fet nosa; però li trob una cosa.

— ¿Que li trobas tu, meam?

— Trob que per tot hon ha anat es públich l'ha proclamat com artista de reclám.

— Sa tiple n'*Estrella Gil* que té un gran torrent de veu en que de guasa heu prenguéte un bon frente y bon perfil. S'altre na *Consuelo Baillo* de sobras ja coneiguda que sa veu jens ha perduda pues domés li agrada s'aigo.

— Sa jent ta diu embuster, no obstant, diu sa veritat.

— Veurás en ve debutat es tenó cómich *Peguero* que aquí ja está acreditad com artista consumat.

— Y es primé tenó, en *Taxés* en que sigui petitó desempeña bé es papés; ¡creu! no ha masté viveró.

— Y es barítono que trobes?

— Qui? ¡*Don Domingo Milian*? Trob que mos ha donat proves d'essé de jénero gran.

— No siguis etsajerat que es pensarán que has cobrat per part de sa comisió.

— ¡Res has dit d'es Directó!

— Trob que es ell en gran ventura un artista consumat, D. Mariano Beut ha estat y es, cómich de gran altura. Sa cómica ¡Gran famella!

— ¡Ay Tomeuet, Tomeuet!

— ¿Que te pasa Francisquet?

— Pues que sempre pens amb ella — ¡Homo! Idó pega a n'es suro.

— Emperó... ma falta es duro. No som avaro a cap rato antes be molt al contrari que se crisis monetari ma te arrufat just un pato.

No dich que es yengui — *Entendido*.

— Perque si axó fos axí d'aquí demá demá n'heu ia fet un *pedido*.

Si s'enamorás de jo ¡pobretá! ¡pobre nineta!

Som s'únich a Manacó que no disfrut cap peseta.

— Y respecta ses coristas?

— Res homo ¡Caretas tristas!

— ¿Que trobas sa señoría amb lo que dills passá que es Teatro abandoná al-légant que era indecent?

— ¡Colmó de s'hipocresia! No tenen cap pretendent y molt be diu s'empresari que allá no si du es rosari,

— Bono *Revió* ¡Adios!

Records a n'*Es Mascle Ros*.

— Adeu, gracis d'es favós y sies bon atlotet si estás quebrat ja som dos, m'hen vatj, m'hen vatj que fa fret.

REVIL

NOTA: Estich cansat de rebre reclamacions de varios Serverins y Serverinas respecte a sa publicació de una infinitat de escandols comesos alsins ca una tal Paloni, viudeta de marit viu que sa dedica a sa compra y venta de figas secas amb uns altre fulana coneiguda per Na Simona (no es sa d'es cacahuets, (E. P. D.) si be n'ha menjats molts) tot per disputarsé un carabinero d'aquells que fan sa vista gorda.

Per avuy no publicarem res més y heu feim per veura si s'enmendarán de tal escandols, de lo contrari mos veurem obligats a reseñá detalladament s'assunto.

Encara que sigui com tots sabéu refractari amb ses vidas privadas, no he pogut excusá aquest petit avis per essé s'escandol comés a sa via pública.

ALTRE. Com amante a s'aviació y a totes ses coses ràpidas he quedat horrrorisat cuant m'he enterat que s'areo piano avuy ja no és es medit mes rapit, pues heyá una cosa que heu és més.

Quina contestaréu voltros? Idó es nombrament d'es Jefe de sa Subalterna de Tabachs d'aquest partit, que es difunt era calent y ja s'havia nombrat es seu sucesó, y axó que sa nombra a Madrid...!

LLUCHMAJORETJANT

«Añ nou, vida nova»

Cuant anaven a passá es derrés moments de dia 31 de Decembre s'añ vey digué així a n'es nou: Fill meu, dins pocs moments s'acabará es meu domini y comensará es teu a dins a questa rica ciutad y pobre de governants bons, durant tota sa meua petita vida ha imperat una persona petita y de genit curt y ell y es seus prohibiren: que los mirasen ses bones persones (y es qu'els sa miraven quedaven cegos), que hey hagués libertat per toca totes ses bandas independents o políticas, porque los feyen mal a n'es sentits, que sas forses obreras estesen a sa plasa majó porque eran tiradós de bombes y no han morte cap pusse may, que es weileristes nesquesen imitant san Ramón Nonnat que segons diu s'Història Sagrada va morí antes de neixe y que igual vá pasá a n'aquests cuant els sa feien per la forsa conservá es nom de partit liberal y sa convertís en peixista o gavetista, com lo que sempre han estat, y tú ja veurás lo que serán; que entre totes ses esquerres apesá d'es 840 vots y pico no freguessen cap concejal, encare que haguessen que fe, tracions, porquerías, imbecilidads y altres coses per l'estil y que s'únic concejal empatat que va esé n'Aulet amb un conservadó, va esé elejít es derré sense sortar-lo, o noltros mos ho hem de pensá així ja que deixaren d'avísá es dos únics concejals que teníam y tenim y l'elegiren ells mateixos, que durant aquets 365 dias s'ha jugat d'una manera espantosa, miserable, imbecil, criminal y abominable y apesá de tot todos los concejales derechistas gozan de perfecta salut.

Amb pocas paraules tens explicat s'assunto. Pero are fill meu... gracies a sa pujade des lliberals de Madrid a nes pocs dies de sa meua mort prendán es mando es peixistes de una manera artificial y canviaran empleats... pero ten en conte que ferán lo que's sa dirán ses ólibes y mandarán es temps... que vulguen aquets, a n'es poch temps des teu reinat... sa preparan serenates... se atrancan ses luches... se avecinen ses tempestads... ve es desastre d'Annual... (an aquell moment sa sentan les 12 a sa Casa consistorial).

Fill meu (torne di an veu forte) grans aconteixements te esperan.

JOTAVE.

NOTA.—S'añ nou mos notifica que ses paraules dites per es seu antepasat an es derrés moments sa va equivocá de cab a rabo en sa política que s'ha via de segui, pues enviat a demaná es quatre cap-padres des peix els sa diqueren ¡O coca o lliberals! y a devant s'amenaça aquesta vengueren tremolant, asustats, exclamat, cridant, protestant y fent algunes coses mes acabant amb ant.

Noltros unicament porem añadi que s'arribada a Lluchmajó des furquistes un perdé es vestit de comandant, s'altre

Conversa agafada al vol, parlant d'es modern y económico

LORYC

DOTORIA

—¿Com? Un LORYC has comprat?

—Axó és es coche milló tant per pobre com seño y de mes utilidad.

—Emperó ses carreteras están fetas un infern y es culpable és es Govern.

—Francament, son molt grolleres y no hey poren transitá ets autos d'es Continent però es LORYC, es potent y d'es clots sols cas no hen fa; com que ja son construits a base de medicina que a sa terra mallorquina precisam està avorrits per aná per carretera, mes es LORYC, resisteix

y per res s'interrumpeix en cuant emprén sa carrera.

Es LORYC es ideal, es lo milló que heyá a Espanya, y cap estranjé li guanya, es LORYC no te rival.

—¿Costa molt? —Una friolera, menos que una bicicleta cuant sa cosa anava estreta. —Ja t'entenç; temps endarrera. —Y creumé, no som totsol, tothém es LORYC ja te, es un OOTXET que va bé y a s'alcans de cualsevol. —¿Que es molt mal de manetjá? —Es dia que heu provarás totsol ja t'hen anirás. com es LORYC res heyá.

—Has vist res mes curioset que aquest coche Bernadí?

—Sa veritat, es molt fi.

—Es tant fi com baratet.

Si es que et vulgas practicá, fé practices amb so meu y creu que no et sebrá greu si l'arribes a comprá.

—Y lo que d'ell mes m'agrada com dius es sa resistencia.

—Son coches fets a conciencia y es feina garantizada.

Així es que, adéu Bernadí y ja hen tornarém parlá.

Si un auto has de comprá LORYC l'has de preferir.

de municipal etc. etc. se serenate quedá suspese immediatament y L'amon Llorens en sos primates seus sen va aná a caseua tencaren la casa y allá sa va armá sa gran algarada tenguent s'obligació ses autoridades d'acudí allá per dirlós que deixasen descansá en pau a tots es vehinats, y es primé de s'añ es furquistes perderen es fuiros, en Chichero va fé a s'escusat llums apagats d'Hellos, en Calons que havia deixat es puesto de segon batle, y antes ja es de batle accidental quedá concejal a secas, sa banda municipal en dos días de vida, es concejals furquistes a dins es sellé, y ses esquerres per final a demunt, a demunt y a demunt pero respectem ses derrières paraules de s'añ vey en sa seu despedida: «Se avecinan tempestades», «te esperen grans aconteixements».

JOTAVÉ.

Confesió d'el Pare Juan

Lectoras: Si alguna vegada anau a confesarvós, no permeteu que un «Pare» vos fascegades quines preguntes, ja que el Pare Juan s'atreveix y s'arrisca a tot. Y sinó, aquí va un botón para muestra.

—Digués sa pecadora.

(Un rato remugá y ja está dita.)

—¿Quin temps fa que no t'has confessada?

—Jo tench per costam, confesarmé cada vegada que sa conciencia mo mana.

—¿Has commes algunes faltes personals?

—No pare.

—¿Has dites mentides?

—No pare.

—¿Has fet coses lletjes amb altres atletes?

—¿Com diu?

—Si has fet amb altres atletes....

—No l'entenç.

—¿Y amb homos quines coses has fetas?

—No cap.

—Es raro que a sa teua edad no hajes fet cap picardia.

—Picardies de ses que vosté ma pregunta, no pare.

—Ni tampoch has tenguts pensaments dolents amb homos?

—No pare.

—¿Y cuant festetjes tampoch li has tocat may res?

—Vosté lo que es un indecent y un poca vergona.

Sa pecadora indignada devant cinisme tant gran va deixá el Pare Juan totsol y boca badada.

Per sa nostra part, felicitam sa valenta suscriptor foquitumera y li aconseyam que cuant tenga algo a sa conciencia, que heu comunicat a una persona de sa seu absoluta confiança, ja que més val un bon consej que una mala absoluçió.

NOTA: Axó és es principi de s'añ nou, tench molta feina entre mans, tant p'el Pare Juan, com p'es Corp, com p'es Casinet y per un bou qui fa es contes a fora casa y no li basten a caseua y si bramula, el capearé,

—Sa Pobla—Añ nou 1923.

De Lluchmajó

Es miracle de Santa Bibiana

(Fet històrich)

Allá per devés l'any 1920 recordarán es lectos que hi va havé una sequia general per tota Mallorca, se feren pròrrogatives per veure si conseguirien un poch de humitat y res, cap sant sa decidió a calmarmós sa sed (valga d'es tavernés). Santa Bibiana que no estava en Babia també veia sa sequedad però en vista que ningú pensava amb ella no volgué amollá es grifó,

Però una forta societat de Lluchmajó s'en vá recordá de s'olvidada santa y l'implorá amb unes fuyetes que sa repartiren p'es poble que poch mes o menos deyen lo siguiente:

«Piadosa Santa Bibiana, vos que teniu sa molla tant fluxa es dia que vos invoquen, amollau es roig: ¿No veis que per falta d'aigo mos veim precisats a deixá a mitja nit es poble a les fosques, que heyá molts de malats que en sa nit heyá que assistirlós y per falta d'es vostro líquid preciós mos veim obligats a deixarlós a oscurs y sa santa complacent perque es poble no quedás a les fosques doná aigo es coranta días y una setmana que te per costum s'añ que li agafa.... ganes de mudá s'aigo d'es depòsit.

Sa santa en mes satisfacció que es venedós de paraigus va veure que es depòsit s'ompia però ni por estas es poble seguí quedant a les fosques a s' hora indicada.

Sa tornaren fe unes altres fuyetes, però aquesta vegada no invocaven a

sa santa, invocaven a tots els habitants de Lluchmajó a que s'amollasin (no d'es grifó) sinó de sa butxaca per atendre a n'es molts y crescents gastos que reportava sa societat.

Però en vista de s'enganaya y es seu mal procediment sa santa prengué venjansa desbaratantlos es motors y obligantlos a quedá a les fosques; però antes per que es poble no patís, fundá una Cooperativa Elèctrica que si no te aigo, a lo menos te una bona voluntad de que es poble estiga ben servit.

Y han estades inútils totes cuantes plegarias, misas y reparacions s'han fetes; de cada dia ha anat de mal en peor esperant que no estarém molt a veure apareixa sa tercera fuyeta però en forma de esqueja mortuaria que dirá lo siguiente.

Después de una larga dolència ha fallecido la virtuosa señora Central sin Luz madre adoptiva del Barón de Barbera Azul y del Marqués de Contrapisa y hermana púlitica de la Casa Pasos cortos Hnos.

Rogad Accionistas a vuestros intereses por la pérdida de tan virtuosa señora y asistid con todo decoro al funeral y repartición de ferro vey que tendrá lugar en las inmediaciones del Ferrocarril.

Un decorós

De Felanitx

(Retrassat)

Que passa a sa Consistorial? Noltros no heu sabem pero per dona algunes notícies referent a se batalla, direm que s'altre dijous sa reuní una comisió entre ells es secretari, el seño Fusté, el seño Estades y es seu contrincant el seño Ramón.

També hey assistí don Jordi Perelló y a n'es moment en que estaven amb acalorada discussió sa bomba acabá sa metxa y ipim! ipam! ipumi! ses hostilidades fóren rompudes per lo qual el Sr. Secretario se fué volando per las nubes, el seño Fusté cametes ma valguen de cap a cercá reforsos, el seño Ramón dextant capell y capot debexá s'escala electricament y desapareixó como por encanto... sangre y arena, s'estufa quedá estufada es vidres rompus quedaren fets estellas es Secretari sense ploma y tanta sort que ses cadires son fexugues y no contestaren es es di permanentesqueren neutrals.

S'altre dilluns pesat es dia de Nadal

D'Artá

tenguerem es gust d'assisí a sa secció, per primera trobàm es tinté en sa tapadora al ravés, sa pols plena de tau'a, per lo qual no es d'estrenà tant de temps com feya que's nostros colos no l'havien llampiada.

Segona: Es tinté fent mala cara a sa tapadora o sa tapadora a n'es tinté lo cert es que estave al revés; una volta aseguits a forse de prestá atenció lográm sentí es Secretari que lletgia el dia d'orde, després de rúbrica de trámites del seny Alcalde y 11 consejals pasen a unes 250 piles de pesetas per aguinaldo des soldats de Melilla, després treuan contes d'es Matadero bomba y més bomba y altre volta bomba (are dic jo cem no ha d'explotá) si després de bomba de matadero ve sa de sa plassa Rossells y Linea. Solicituts circular y damés conformes. Aquí el seny Alcalde demana si tenan res mes que di. El seny Estades demana sa peraula y noltros esperant segona batalla, sense volé miram es portal si estave impedit pero no hey hagué perquè p'es motiu que es que tenia sa paraula digué que no havia assistit a sa pasada secció per fé renou, per lo tant es vidres estufa y medicines estave conforme de pagarles y el seny Ramón demaná sa paraula y digué lo mateix y noltros diguerem que estavem demunt festes y per lo tant tot eran pasteles.

El Titep Aruam

De Capdepera

Hem pogut veure y convensem clarament qua apesá de lo humorístic y tan necessari com és es setmanari populá FOCH Y FUM y tan desitjat com es y en tanta devoció l'esperen es dislates, aquells que no'l compren, per restarli merits, limitant-sé á mirarlo per medi d'algún amic en so fi de no trobar se con todos sus pelos y señales demunt ses columnas de dit setmanari, que ja vendrán cuant les toqui per turno que precisament son es més notats. Están disposts á no escriure res en serio, mentres no vejem que esplendidament quedin agotats de ses nostres mans, setmanalment es paquet de 100 números que mos envien. Y entonces mos molestarém escudriñant alguna cosa de política y altres coses de interés p'es públic en general, que probablement seré de profit y pasereu gust.

Per axó aquesta setmana mos limitarem tantsols a fe unes preguntes, a les cuales podrán contestá de paraula o per escrit tota classe de Capdeperi, o sigan fadrins, viudos, casats de totes classes, milló dit tant mascles com famellas, polítics de tota classe, no significant ses classes porque ni heuria per rato, per tal motiu podrán prendre part es de tots colós, y hasta es qui non tenen de coló, que per cert a n'aquest poble, son es mes temibles.

Por lo tant es premit a goñá, p'es qui endevinará, o tendrá mes bon asert en ses respuestas; será un regalo d'un trimestre d'aquest setmanari, mes una participació de sa loteria d'últim de mes, en so fi de poré restituí lo que perderem per a Nadal, o sia lo que jugarem en so número d'es café «Es Recreo» y si heu trobáu poch, vos añadirém en pesetas que no serán sevillanes, per poré aná a Cala Ratjada, a pasá un parey de días al fresco. Procurau fe vía que la setmana qui ve vendrán ses respuestas, si mos donen puesto.

1.ª ¿Com es que Vila Rotje comprén es 10 per 100 d'es número d'es FOCH Y FUM, mentres que Vilanova comprén es 90 per 100?

2.ª ¿Com es que a n'es cafés es vespres heyá tanta animació?

3.ª ¿Com es que es metje nou cuant vengué va fe tant pochs partits?

4.ª ¿Quin es s'animal mes gros de Capdepera?

Ses solucions la setmana qui ve

Aquest any mestre Tofol es Detective apoderat en forma legal des Reis Magos, es s'unic encarregat de fé es reparto de ses juguetes; pero per favó especial, he conseguit poré repartí algunas a varias personalidades d'aquest poble y en molt de gust passaré a fé es regalo de ses expresadas juguetes.

En Rafael Parragó rebrá com a recuerdo un grau retrato meu de *cuerpo entero* en marcs de gran lujo, fet per un célebre fotògrafo de se sua terra (la Serra Morena) retrato que colocarà demunt es comodí des cuarto dormitori en s'objecte de poré dirigi tots els vespres antes d'entregá s'ànima a n'el diòmoni, s'última mirada a s'amic coral *Ven y Ven y Ven*, vente Pàrragó conmigo:

Es concejal Francesch des Forn que tant mos alabá devant ses pastadoras, rebrá un tratad de *Urbanitat* y una Geometria per estudiar tot lo relatiu a ses tiradas ja que referent en aquesta materia mestre Francesch està fet una vertadera calamidad.

En Miguel Fornés Mare de Deu, serà obsequiat amb un Alcalde liberal que no será de cartó sinó de carn y os, que desde se taula dels escrivens en se ma esquerra li señalará es portal de la Sala.

Año Peiro li han duit els Reis un cotxo des morts per transportá a n'es cementerí es cadáver *mort* des partit conservadó.

Y finalment a n'es President des comité liberal li han duit una granera y ses claus de la Sala.

Tots aquets señós, uns carregats d'alegría y els altres de tristesa, s'haurán de conformá en so regalo dels Reis Magos y poren pasá seguidament pes meu domicili, ahont les será entregada se jugueta que per ells he rebut de mans del Rei Moro.

Referent a n'es cotxo des morts es «Llevant» aquesta vegada te ráo es un cotxo de primera y no heyá absolutament res que di. Es d'un gust molt refinat y els que parlan en contra efectivament son uns xaraines. En b'aixó veurá don Andreu que noltros som imparcials y que quant se tracta d'una cosa bona y ben feta sabém aplaudí com cualsevol. A tots els interessats en s'assunto, enviam pues se enhorabona.

En lo que no estam conformes es en se reunio de seños que se celebrá divenues pasat a la Sala per doná empuje a n'es poble, obrí carrés y fe certas milfores que sols haurá d'estudiá y posá en pràctica s'Ajuntament. Si es concejals que vosté don Pedro aficá dins se consistorial no serveixen per res, no havia d'elegí aquesta tropa y are no se veuria a n'es cas de posá de manifest a n'es públic, se seu incapacitat, se seu falta de recursos. Aixó don Pedro, es posá aquesta pobre gent en ridícul y mes torpes sou voltros concejals, sino vos retirau a cavosta *per in secula seco lorum* en vista de ses clotades que vos pega es Jefe. Aquest, a lo vist vos troba de primera per fé es más papés, mentres per ses altres coses nombra comissions especials fora de s'Ajuntament.

Vaje, vaje, en sos concejals de cuiro granat.

VEN Y VEN

A quemar ropa

El lunes de esta semana al salir de casa para diríjirme a mis cotidianas ocupaciones, di un fuerte tropezón cayendo al suelo; al levantarme malhumorado, fijé mi vista en un sobre que yacía cerca de mí, instintivamente alargué la mano y lo recogí, guardandolo inmediatamente, después de cerciorarme de que nadie me había visto, pen-

sando que había encontrado una fortuna; me sentí satisfecho de no tener que hacer participes a nadie.

Pero ¡Oh sorpresa! al encontrarme en mi casa solo y encerrado en mi dormitorio, vi en el sobre la siguiente inscripción: Correspondencia de un Fraile.—Desilusionado y viendo que por esta vez no había tropezado con la fortuna, abrí el sobre viendo en el interior diez cartas dirigidas a un amigo sin nombrarle y firmadas con las siguientes iniciales F. A. M.

No pudiendo atinar a quien puedan estar dirigidas ni a quien puedan sentir estas iniciales, rogamos a quien pertenezcan que se descubra y será devuelta la hallada correspondencia, y para que no les quepa duda alguna que es suya, vamos a publicar una de las cartas, la primera que me ha venido a mano.

Dice así:

«Muy distinguido y apreciado amigo: Ayer noche fuí a su casa y no lo encontré; por lo tanto, con todo mi corazón, le suplico que para hoy noche, a primera hora pase por el convento, de lo contrario, cierta persona ya a tener un disgusto muy serio, y yo un gran compromiso.

Mañana iré a Palma a predicar y por la tarde regresaré a esta. Su afectísimo F. A. M.»

Esta carta se presta a sabrosos comentarios y las restantes se prestan a mucho más, las cuales se irán publicando si no las reclaman los interesados demostrando que son sus verdaderos dueños.

Algunos me dicen si pueden ser enviadas por aquel *bitxo*, cuyo nombre asemeja una *prune de frare roig* y que tan manioso por descender de esta raza lo encuentra el FOCH Y FUM y yo en verdad, ya casi estoy dispuesto a creerlo por ciertas palabras vertidas en mis oídos por razones que merécenme confianza.

Un Restituidor

Lluchmayor—Enero—1923.

Estelicons

Balls a Génova

Per aquí es balls van mes ensesos que es moc d'un endiot, però tenim sa desgracia de que ses jenoveses estan acostumades a doná carabassa y un bergant amb mes mostatxos que un carabínero y armat d'una sanaya de cacahuets que los venia a 5 centims. ¿No compreneu que vos tractava de someres?

Y es mahonés desgraciat, també va esé calabacéado y a n'es final d'es ball, dues fabricantes de Can Clà... feran lo que sabían fe.

Y apesá d'haverí tantes carabaseres, en camvi ni ha una que sempre ha de cridá es novio que dorm a n'es seu costat y s'altre dia que devia somiá con el porvenir, sa posá a ballá amb ella, sa pará en sech y alló era que li venien... ses ganes de reir.

Es Waya Waya es es nostro ball favorito. Entre totes, sa donaren 27 carabasses.

No mos fesé fe es betsols perque ja heu som un poch masa, si mos donau carabassa vos enviaré es piñels.

Es Notari eucarabasat

De Campos

Segons diuen, que es nostro Alcalde don Cosme Maria Oliver, p'Els Reis ha de posa sa sebata a n'es balcó, per veure si es regios d'Orient li deixen a dedins un pesadó bò, de lo cual es poble n'estaria ben content y en s'ertia beneficiat.

Conveniria que hi posás ses dues sebates y perventura dins una hey trobaria un bon pesadó y dins s'altre un fossé que bona falta mos fan.

Y s'heurá acabat sa roña si Els Reys a n'es concejals los depositen vergon dins es peus Consistorials.

Un perjudicat

Aficzauvoshi

Cuant necesitéu calsat però de primera bona tant per homo com per dona elejiuló reforçat, qui el vulga garantiat n'ESTARELLAS are en te que de preu està molt bé es un calsat de primera a n'el qual res el supera y el veuen desde es carré..

A Bons Ayres

En JUAN PALMÉ es lo milló per arreglá un bon diná, un tiberí, un berenà, una bauxa, un resopó, però amb lo que es superió es cant ta fa uns caragols que tant si en vols com no hen vols veientlos ta fan menjera y amb escabetxo, supera... Sabéu que ni van d'estols!

Aprovisionauvós

LOZA Y ORISTAL de primera barato conseguiréu es dia que la compréu es dia que la compréu a n'es gran JUAN MANERA feis economia entera si allá anau a comprá ningú d'ell s'en pot queixa ja que no fa pagá el pato, en MANERA ven barato però no va de fià.

S. M. La Moda

Si un traje necesitau are que ve es temps de balls, es gran Sastre COSTALLS ben depresa visitá segús de que allá trobáu sa roba que heu de mestre Ningú com ell heu sap fe tant amb corte com hechura y amb cuant a sa baratura ningú mes que ell la pot fe.

El vos recomanám

Ningú pinta un carretó mes ràpit que en TOMIU GAY, creisme, que ell es un pintó com no ni ha de milló per fe ben fet un trebat.

Correspondència de FOCH Y FUM

Corresponsal de Capdepera: Conforme amb sa liquidació y dispensau de s'equivocació.

Mitja Bota (Manacó): Enviau ets articles d' hora si no voléu quedá a defora.

A. R. A. (Campos): Hem enviat lo vostro a n'es Corresponsal nostre.

De Sóller

Segons notícies certes, aquest any sa Llauerna ha venuts uns torrons de primera bona y si continúa axí, tendrà molta parroqui, inclús nostro Corresponsal, si nc te dents ha promés posersén de postises, sols per menjarné tant li agradaren ja que va enviá a comprarné per sota mà y tan agrahit quedá, que li dona facultad per aná a serca es mocadó sense cap Autoridad però pagant s'importe de 2 pesetes y 25 céntims.

Un que es fa de colada

Teatros: Va venir es «Trio Bonnín» es teatre sa va omplir. Rigué d'es gran a n'es nin y tothom el va aplaudir.

A ca s'Arrossé

Si vols bona sobrassada arriba a Ca s'Arrossé qui de primera la té y fa molt bona pesada, llenonissa acreditada s'Arrossé també et vendrà ja que lo que ell ven allá tot es cosa de primera però no vol vendre espera y jo trob que a rumbo vā.

NOTA: Per fe sa competencia a n'es caritatius desfressats, don Miquel es Jenre de «Ca s'Arrossé» que te mes de bona persona que d'hipòcrita, regalará bombóns y altres golosines a tots ets infants que vajen a visitarló es dia d'Els Reis.

CA S'ARROSSE (Entre Ca Na María d'es Cego y sa sombrereria Barceló)

Barcelona, sus Ramblas y el Metropolitano

El dia 27 del corriente dieron comienzo en la plaza de Cataluña esquina Rambla de Canaletas, las obras para la construcción del Túnel a cielo abierto para la línea del Metropolitano que desde dicha plaza, ha de ir, pasando por las Ramblas, hasta la calle de San Pablo.

Como vemos todos, la Empresa del «metro», se ha salido con la suya. Y el Ayuntamiento también; que no hay nada tan cómodo como el embolsillarse unos puñaditos de pesetas. ¿Qué le importa a la Empresa del «metro» los perjuicios y desperfectos que pueda irrogar a la Ciudad, si «ella», a espaldas de esos desperfectos y perjuicios se ahorra unos millones de pesetas?

Y qué bledo le importa al Ayuntamiento la belleza de Barcelona ni los intereses y bienestar de los barceloneses si «el», puede cómodamente añadir a la caja de la «CASA GRANDE» una cantidad apetitosa? De ese modo no tendrá en el día de mañana necesidad de votar otros empréstitos de 65 millones para nuevas futuras Exposiciones, y sí podrá dar banquetes de OCHO MIL CUBIERTOS.

Con las obras comenzadas entra en la agonía la capital de Cataluña. Bien harán los Empresarios de teatros si retiran de sus respectivos carteles aquella revista que se titula: «Que's gran, Barcelona!»

La construcción de la línea por las Ramblas podía muy bien hacerse, según opinión de personas técnicas, por medio de un Túnel subterráneo, como se hace en el Paseo de Gracia y otras líneas. Ahora que, de esta manera, le costaba a la Empresa unos millones más, que haciéndolo a CIELO DESCUBIERTO. Y como que el Ayuntamiento tiene también su *tántico por ciento* en el negocio, hizo mutis, apoyó la petición de la Empresa, y, ¡perezcan las Ramblas y el mundo entero, mientras yo... Basta!

Las tres vías principales de Barcelona, admiración de extranjeros y orgullo de propios; las típicas Ramblas de Canaletas, de los Estudios y de las Flores desaparecerán temporalmente: serán abiertas en canal como si fueran tres toeinos. Y todo para satisfacer la insaciable avaricia de unos éntes sin escrupulos ni conciencia!

Su desaparición, será, si, temporal. Un año, dos, quizás tres... Pero ¿y los árboles? Esos altísimos y frondosos árboles que durante más de medio siglo han sido el adorno de dichas vías, y que en las tardes calurozas de Julio nos han proporcionado a los paseantes un resguardo encantador, inestimable, contra los rayos del Sol? ¿Cuando volverán a alzarse, altos y frondosos, esos bienhechores árboles? Para nosotros, ¡JAMAS!!

Puede estar la empresa del «metro» orgullosísima de haber sabido acallar la unánime y justa protesta de un pueblo, de casi un millón de habitantes. Habitantes que en Julio de 1909, por muy poca cosa más, supo lanzarse a la calle levantando barricadas y quemando Conventos, para impedir cometieran con ellos una enorme injusticia.

Ahora veremos: si con las obras a cielo descubierto en las Ramblas, iremos anotando, día por día, las nuevas víctimas que haya que añadir a la ya numerosa lista de obreros muertos desde que las obras empezaron. Poca cosa son unas vallas de débil madera o de simples cuerdas, para evitar desgracias en sitios de tanta concurrencia como las Ramblas.

**

Hace tres semanas, que están varias entidades organizando una manifestación para pedir se hagan efectivas las responsabilidades militares y políticas

CHAMPAGNE “NOEL,,

Superior a los mejores
Espumoso—Extra—Especial

Champaña NOEL provarás
y pots tení per segú
que es un **Champaña** oportú
que ja may el deixarás,
sempre que **NOEL** beurás
disfrutarás alegría,
es **Champaña** milló d'el dia
NOEL de fama mundial,
t'assegur que es colosal
y no conté porqueria.

Para más detalles dirigirse:

Calle San Lorenzo 12-3.º — Palma de Mallorca

por la preterita catástrofe de Marruecos, y nada hay aun acordado en definitiva. ¿Cuando lo veremos? «O es que aguardan a que otra hécatombe por el estilo les de fuerzas para proseguir en sus empeños?

Morabito
Barcelona, 31 12-22.

D'Inca

Sesió Municipal 28-12-22

Qui no recorda sa feixa 28 Desembre?

Dia aprofitat per du a la práctica *hazañas* infantils d'empréstits y en tal cas, assistim a sa sesió esperants de presenciar una que altre inocentada, en so proposit de veura quin de nos otros señols Concejals, (com a tal) terguin mes sombra.

Presideix NINGU.

Compareixen al lugar del suceso, los desenfeinats espectadós y quedam xasqueats veient que reina s'oscuritat, viu interés tenim en presència si es sillón presidencial ocupat sa trobava p'és nou Alcalde, y es Conselle Municipal mos va manifestar que sa sesió estava suspesa y en tal cas, *nuestro gozo en un pozo*.

Procur indagá (a sa sortida) los motius de tal suspensió, y ma diuen que no tenim Alcalde y que es primé Tinent don Juan Noguera no ha anat de CUÑETAS (paraules textuales y en P.) no està mal pensat, vati contestar tot rebent y seria detestable y horripilant que persona de seriedad y enteresa com es el señol Noguera, sa prestás a CUÑETAS (amb sa correspondent P. principal).

Per avuy conformauvós en lo apuntat y no desmayeu.

Lo prometido es deuda.

BARBÓ

NOTA: De s'assunto que vos parla a n'es número passat, de ses peripecias de don Juan Artigues y sa participació en so negoci e intervenció de nostro Diputat, vati recopilant datos y d'ells sa despres que foren varios los qui vanen intervenir.

Tot anirá procurant esmenusar lo mes possible.

Salud y bon any.

NOEL, de tres classes ni há,
Espumós, Extra, Especial,
sa cualidad principal
es que sempre el pots trobá
ahont vajes a menja
tant a Fonda com Hotel
ja que es es **Champaña NOEL**
es mes rich, mes espumós,
que al menos vale por dos
y no hay **Champaña** como él.

De venta en todas partes

El proto-tipo del mal

Mas datos para la Historia Inquense

A este malhechor de la HUMANIDAD, sin faltar a la verdad y sin exagerar en lo más mínimo, se le pueden aplicar todos los epítetos más infamantes del vocabulario humano.

Entre los de su clase, entre los MÁLLOS queda clasificado en primer lugar. A sujetos de tal calaña, a ogros de tal naturaleza como el que todos conocemos, merecen ser clificados en LA CRUZ DEL DESPRECIO.

Solamente verle, produce náuseas, recordar su nombre equivale a ver reflejada una monstruosidad.

Confieso sinceramente que no concibo como pueda transitir por las calles de esta Ciudad, sin que sea LINCHADO este malévolos por alguna de sus numerosas víctimas.

Es doloroso, muy doloroso que nos falten energías, VALOR CIVICO, CIUDADANOS INQUENSES para sancionarle cual merece.

López de López

Obsequis

Hem rebut un calendari de LE PRINTEMPS que, per lo artístich demosta es bon gust que te es nostre bon amich y anificant don Toni Maria Fuster.

També n'hem rebut dos de sa fàbrica d'Articles de Goma y Amianto «MÉDINA Y COMPAÑIA», que per lo fins y valiosos demosta lo molt que progrésa s'única Fàbrica VERDAD d'articles de goma a Baleares.

Igualment hem estats obsequiats amb una bolsa para viandas d'ets importants «ALMACHENESCA NA MARIA D'ES CEGO», regalo modern y de profit.

Agradí tot lo que mos han enviat y desitjam a n'es obsequiants, un felíx any nou ple de prosperitats.

Els Reis

Es nostre insustituible Corresponsal MAGRET de Son Serra, vos convida a tots per dia 6 a veure Els Reis a les dues y mitja d'es capvespre a sa Plaça de l'Iglésia d'El Terreno y es vespre a les 8, a sa Pista d'es Teatre Victoria de Santa Catalina ahont s'acabarà amb un lluhit ball de Sala.

Y diumenge dia 7, a les dues y mitja d'es capvespre, repetirán sa mateixa representació a Sa Vileta, a sa Plaça d'Unió y es vespre a les sis y mitja, cuarta representació d'Els Reis a n'es Teatre «La Aldeana», acabant sa funció amb so «Viva Espanya», «Es Casa-

ment a la moda», «Perque som nat», «Huelga de bugaderes» y «En Pau Xim Verdolaga».

Hem de fer constà, que val la pena anà a veure aquests Reis y perque vos convensem, bastara dirvós que es nostre Corresponsal Gabriel Bennassar (a) Magret heu fa el Rey Herodes.

¿O vos pensau que noltros nombravem Corresponsal un cualquiera?

A veura Els Reis heu d'ana si es que vulguéu disfruta. **De Buñola**

Aprofitant es gran espay que mos dona es FOCH Y FUM, volém doná una satisfacció a n'aquell que mos trobá tan indecents y coses pocas. Ave María.

Amb un sin fin de notícies que m'han arribades y detalls concrets ta fatj a sobre. Tiá Pipa ja que fas tant d'alarde per dins es cafés que tots es que tenen es FOCH Y FUM son es mes indecents de Buñola. Està bé, no es estrany, perque com tu saps, en veni comunicacions jenerals, no mos veuen amb una medalla penjada p'és coll com a tu, per axó som indecents però indecencis com ses que tu fas es suscriptos de FOCH Y FUM no n'han fet cap may y sinó mira si has sentit a di may que hajem mostrat lo que tu mostraves per dins es cafés perque pasaves gust que ta tocasen sa... mos enteném?

A n'axó sols heu fa un hipòcrita com tu y no un indecent suscripto d'es FOCH Y FUM. Axó t'enseña es Vicari? No es estrany, perque axí com sa dedica a aprende y enseña «La Canción del Olvido» a n'es congregants noltros, no estranam que també vos ensenéu axó!

Y per acabá, ja heu has dit, que mirin qui es que s'hen cuida (y heu he pres per jo) també vny di que miris qui ets tu, que hasta es teus companiers o siens es congregants no ta volen enlloc que vajin ni en res que fasen o sinó pruebas son amores, mira perfe Els Reis lo que passá... quien puedes ser que no seas. **Es Corresponsal**

Refrescant y dijestiu
Carre Sirena — Inca

Com es PLATÓN ja no heyá a n'el Mont milló beguda. Qui el prova u pich ja no muda pues en PEDRO d'Inca el fá y aviat tothom ja en beurá pues tant d'hivern com d'estiu es PLATÓN es dijestiu y tots cuants PLATÓN beureu vos asegur que viureu mes anys que en Totol Caliu.

Recomendable
«La Gentil»

Cuant necesiteu comprá guyes, cotó, veta o fil, arribau a LA GENTIL y estau ben segús que allá ja may vos han d'enganyá pues que tot es de primera cap Mercería supera ni amb sos preus ni amb qualitat, a n'axó heu ha confesat francament una calsera.

Beguda d'any nou

Un glop de PALO GARAU per espay d'una setmana vos ferá recobrà gana si es que desmenjats estau y creismé que si el provau tot seguit repetiréu y ben molt l'alabaréu ja que es PALO superiò com no hi ha de milló, si no heu creis, ja el provaréu.

Oli Spidoleine
Fonda Per

SPIDOLEINE empleau que es un OLI de primera. Feis economia entera si OLI SPIDOLEINE usau y adames que estovau es cilindro amb gran rafó ja que no cría carbó y a tot hora el trobaréu a n'es Garage que aneu, procuran demanarló.

Indiscutiblement
Com sa Fonda d'el PERU creis que cap na trobaréu allí vos atiparéu pues no s'hen queixa ningú, tenen un cuiné que es l'u per servir un bon dinà y es qui sols un pich va allí queda tan asaciat que quant devalla a Ciutat al PERU sols volarà.

Fonda Perdida en Garages

INVITAMOS
a los caballeros a que usen
nuestros calzados de
PRIMER ORDEN
A las madres les aconsejamos que comprennos
seus calzados para niños.
ESPECIALES

D'Establiments

Feim present a n'es públich en general que aquí tenim un Cine de primera bona ahon hey acudeixen moltes famelletes y de ses mes guapes. (Heyá que dí que a sa meua encara no l'hey han vista cap vegada.)

Are mos fan «S. M. EL Dinero» y que ja poréu veure p'és pecat lo que pot esé es peccat.

Es preus son es siguents: Colomé 040: Devanteres 030 Casola 020:

Cap a n'es Cine heu d'aná o sinó seréu ridiculs, ja que allá sa fan películes y es pot peliculetja.

Corresponsal**Per Galilea (Gloses)**

Gracies a n'en Masiá tenim per aquí un bordell que no el voldria per ell y axó molt mal fet està, ell tantots vol marmulà qui carabasa li ha dada, li vendrà qualca singlada y s'heurá d'estopetja. Ses que a Can Masiá anau sou honrades sens disputa pero si amb ell no ballau un maldeventre li dau y criticantvós disfruta. Ell sa dona per valent però amb moltes d'ocasions, s'ha de menjá es rovegons y peix mustiy y pudent y per cert te mala tara imposible de llevá pues qui amanassa a sa mare es cap li poréu tapá.

Recuerdos ta volém dà a tu y es teus compagners, si no saps ballá boleros «Garrotín», has de ballá y com a glosa derrera, ta dich a tu Galileu que ets un ximplet, molt juén y prest ta daré llanera.

Un interesat**De Son Servera**

Novedats pocas, escandols alguns, estudiants amb capell negre a lo chic, na Madó que mos pren es pel protegit per una americana, tallé de breditors sense feina, Cine sense orquestra però aximateix tocám alguna cosa, boxeo a cana Grisa d'es carré P. A. S. per expulsament d'es seu chef d'es carrech que ocupava, una verdurera que ha fet malbé es

rava d'es seny que la protegia, misteri d'un canot negre que surt a altas hores de s'anit y en resumé, es chie-chic que mos ha desaparecut entre las nubes a lo milló s'ha eva-

bato. Heyá que d'el poch ensa matá de puntilla de lo mas alto a lo mas bajo.

Som una nina aguda de quinse Abrils que tot es poble ma mira.

En i queira

D'en un avis a n'aquesta que de poch ensa s'estufa tant, no se que se pense essé passatjantsé amb s'Hortolà per Palma, tots el coneixem, no te ahont caure mort y are porque tu dus capa y si sa pegués sobre d'hon ha sortida, crech que riuriem un poch.

Sordata aquesta vegada crech que ta pendrem p'en Bum, sortirás cada setmana a demunt es Foch y Fum.

Es teu novio pasat

A n'aquest poblet tenim uns cuants joves de lo mes simpàtics y per axó son amichs però resulta que no vólen sortir a n'es setmanari o milló dit, es Foch y Fum ni tampoch essé suscriptos y a n'aquest cas, no se que los ferém.

Ja es am cansats de dirlós que si sa suscriuen tendrán sa garantia de que no serán molestats,

Empero de lo contrari

vendrán a n'es setmanari.

Es Corresponsal**De Pollensa (Retrassat)**

Per aquí tenim un seny molt comerciant que no havent pogut fe negoci amb so vi fabricat a Frause, y s'hompare comprá sa poseïció Praduchella petit, per explotá es trabayados y replegadores d'oliva.

Un any d'aquests, llogá sea dones per cuhi

X. TENORIO MALLORQUÍ O HAZANES D'EN VERGUETA Y EN MAGA-CANTÓNS. ORIGINAL DE "ES MASCLE ROS".

Pas. — Com axi vos per aquí? (Reparantlo y tot content)
Mag. — Que no estaveu tancat?
Mag. — Sí.
Pas. — Però me som escapat.
Mag. — No vos segueixen sa pista?
Mag. — No homo, deixet està si no tench sort d'escapá ma perd na Pepa de vista.
Pas. — Que ma deis? (Estrafiat)
Mag. — Lo que has sentit.
Pas. — Saps qui es en Vergueta?
Mag. — Pascual. Tu que hem vols (servi?)
Pas. — Com sempre vos he servit.
Mag. — Botant una pareta.
Pas. — Y aquell altre?
Mag. — Qui? En Vergueta?
Pas. — Aquell ha quedat tencat.
Mag. — Jo fá poch que heu he sabut, ni he aclarit lo que es estat.

amb oli y en vista que no les havia pogudes esplotá amb so jornal, enllach de donarlos óli bò per menjá, les doná óli que domés servia per morques de carro.

Anguany que també necessitava replegadores, totes ses d'es poble li digueren que per cap preu hey volien aná ja que gat escaldat d'agò freda tem y no li quedá mes remey a n'es seny de S'Olla que aná a cercá replegadores de Sa Pobla. Alerta Pobleres que aquest bergant la sap llargai

Y heyá s'acostúm, que ses replegadores de Pedruchella gran, van a visitá ses de Pedruchella Petit, y anguany cuant hey anaren de visita, a Praduchella petit les tancaren ses portes, ja que ni heyá algunes de s'oli dolent. L'amo sa devia creure que ses pollensines hey anaven a reclamá s'oli bò que les deu de l'any passat.

Vaje alerta senyoret a da óli amb mal consum perque sinó es Foch y Fum l'escaufará si te fret.

Un que hey era

Tenim per aquí dues famellas de piñol vermey y sa mare una fiera digna d'está engabbiada.

S'altre dia perque un jove les alabava, es di deya lo que eren, si afuaren y de repinya des li deixaren es nas com una figa de mòro y per pò del desastre, es fiy a n'es Garrigué no si arramba, però vé un pontdinqué que ha ballat unes quantes vegades amb na Margalida y sa mara ja vainadetja diguent que sa vol casa amb ella. Ca barret!

Feis coses que no es per díni sols per creure atlotetes. Vostra mare jovenetes

vos señala mal camí y a tu et diré. Pontdinqué per ferté bona mesura que pois entrats amb costura per aquí no hem de masté y es teu nas perdrá s'hechura si es meu puñy cap a ell y vé y alerta, som abrinat y creumé que pech granat.

Un qui tot heu veu y heu sent**(Incast) De Santa Margalida**

Vos fatj a sobre Margalidans, que a n'es carré d'es Llauell, heyá una berganta que fa mes olé que un cá cuant fa una setmana que es mort, y en temps de ses maniobres, no li bastava una companyia per ella totasola, basta dirvós que la trobaren devall un caro amb un cabito que anava bayoneta calada y vos dich que va essé blau y es seu estimat que es un tio fresco, llevó heu deya per tot es poble y mes envant heu dirém mes clà d'ell y ella axi que, jovenetes estrenéu que una bufada de vent no vos inflí es lobo.

Y ja basta per avuy però alerta heu d'està que tench sa ploma amb remuy y aviat tot sortirà.

Miguel Talaya

Mag. — Tots dos masions hem posat y vol que jo haje perdut. Fa un any que varem posá ses massions p'es qui faria mes mal; y avuy era es dia que heu viem de comprova. Jo m'hi present y amb coratje li he mostrat es meu papé, s'ha tret es seu ell també y s'hen ha dut sa ventatje. Jo ben remolt m'he enfadat, pròv de reconvenirli perque no puch consentí que sent qui es, m'haje guañat y ell m'ha dit: «Jo som un bravo y per desenganarté, anit pens es robarté, na Pepa, fia d'es cab». Pas. — Que vol di? Axó ha dit? (Enfadat)

Mag. — No es res si sois heu digués perque encare si no heu fés...

Pas. — Que aprovi de vení anit.

De Nantes (Frause)

Feim present a una capellanera que fa poch arribá a es Capdellá de retorn de Nantes, de si fan o si deixen de fe, si tenen o si no tendrán may y noltros dirém ses moltes que ha fetes ja que es pitjó que ses arrugas.

Deim a n'es Corresponsal d'es poble d'es Capdellá, que si d'axó sent parlá, que heu diga tot, però clà y que no fasse es p....

Tres capellanés que no les falten**Devallant d'es tren**

Fonda de Solle
— Ahont hauria d'aná per menjá y dormí bé?
— Jo vos accompanaré a una fonda que heyá d'hont no vos podréu queixá ja que es serveix de primera y cap fonda la supera en tot el Mont y la Bolla. Es a sa FONDA DE SOLLE.

— Aném idó a la carrera.

Ja es hora

— Aquest any mos casarem si Deu heu vol y en BASSA.
— Trob que s'edad ja mos passa.
— Anguany hey arribarém, a veure en BASSA anirém qui fa mobles de primera y amb sos preus ningú el supera ja que ta fa un parament barato y molt resistent.
— Jesús que hen duchi de caseral

Mòdas

Sols a can TONI MARIA d'es carré SANT NICOLAU, allá a LE PRINTEMPS trobau robes de gran fantasia y a mes, feis economia ja que ven amb baratura trajes que es una hermosura, le mes nou, lo mes modern, anauhi si aquest hivern voléu vesti amb bona fachura.

Bona y sana fruta

Fruita com sa d'en CRESPI no hen trobaréu en tot Plassa y allá en te de tota classe, si n'heu de masté anauhi, qui tengas es paladí si allá pot aná comprá, tot duefio de fonda heyá porque te articles sans que criden es parroquians ja que lo bò may es cá.

Recomendable

P. Juanot Colom 37 FONDA SOLLERENSE te un servici de primera, ràpit y adams supera sa netedat que va bé, igualment un gran cuiné 10 milló dins es seu ram, qui es vulga esmolá es barram a ca l'amón Guiem Serdà creismé que prest lograrà esparsé bé sa fam.

P. Juanot Colom 37 — Es ben capás de venir si s'ha pogut escapá.
Pas. — Si vé, no la s'hen durá.
Mag. — I Pascual!
Pas. — Confiau vos amb mi.
Mag. — Ay Deu si la ma robava!
Pas. — Li teniu pò?
Mag. — Jins ni mica.
Pas. — Si vé, ja sabrá ahon li pica.
Mag. — Ay Deu meu! Jo ma penjava!
Pas. — Deixaú fè per mi aquest peix y estau vos tranquilisat.
Mag. — Pascual. Vaj tan esca mat que no hem fiy de jo mateix.
Pas. — Vos jur per Sant Agustí de que si ell la vos robava com som Pascual renegava d'essé un honrat mallorquí.
Mag. — Pascual, no saps tú ell qui es.
Pas. — Pot sé ell es que voldrá més vos puch certificá que es costat meu no val res.
Mag. — No coneixes en Vergueta,

Correspondencia entre en Pau y na Bet

Servici MELILLA-LLORITO y vice-versa

Caridita Beto Pito
oi ta pugo io escrivir
ia ma creia morir
en unas asgrellas frito.
Me asieron prisionero
i nom poria escapar
por sierto em varan palar
mui mes curto que nel sero.
Pelo no menan decadó
ni siquiera por las chellas
las sejas i las pipellas
tambien las man socorrido.
Esto fué un moro morrudo
que el pelo me socorró,
las bófigas me cremó
i no pugo estar segudo.
Y todo porca tastimo
carita guapa del cielo.
Cuando em cremavan el pelo
feia lor de socorrimo.
Cric, crac, cric, crac y cric craco
las cascarrullas me asian
cuando en el fuego prenian
por amonto i por abaco.
Y io crida que te crida
chamega ca te chamega
y ellos asian gran vega
mirando mi socorrida.
Las e pasado mui malas
Beto Pito de mi alma.
Friso de ribar a Palma
no por medio de las balas
sino porca en la pelada
justo comuna moneca
al lequionario lo deca
la quente desentrenada.
Tengo molto por contarle
del tiempo questado preso
resive en el fronto un beso
del que no es cansa damarte.

Pau Fasolo—(Sarquento de Lequionarios, decorado con la creu de Santo Miquel.)

Per sa copia: CAP VERJO

De Santa Maria

Es procedí d'es jovent d'aquest poble, mos obliga a escriure quatre retxes.
Es dilluns de Nadal, a n'es Salón de Can Mich tenguem ball y ja may esperavem sa concurrenci que hey acudi degut a sa propaganda que mos fan ets antifoufumòvils tozeros negres sense coueta, pues aquest pich, demostrat quedá que ells sols fan vasa es dia que los ho comporten pues que tothom está per lo positiu y cada cual fa es seus contes.

Sa va fe un ball aquest dia
que ja no el veurém may mes
noltros es Santamariés
ni... dins una sacrificia.

Un suscripto

BOLLETÍ DE «FOCH Y FUM» NÚM. 16

ta dich que es viu y molt fi.
Se cert que en veurém a mí,
futj com un tró d'escopeta.
Tots aquests llengarudets
que diuen que son valents,
no son mes que uns imprudents
son pollets arrufadets,
son mossonets carregats
de goma y de fantasies,
que creuen amb bruixaries
no sabent perque son nats.
Tenen molta de xarrera.
y llenyo per conquistá.
¿Peró en parlá de pegá?
Fujen mes que a ia carrera.
¡No heyá pól! ¡Betúa tal!
Que venga anit en Vergueta
per rebre una lligoneta
que sabrá qui es en Pascual.
—Heu saps sert Pascual.
—Mirau.

Viu com vos cap n'hi heyá a la
(terra)

CALZADO

higiénico con PISO DE GOMA marca «FORD» Box-calf, con corte inglés, doble suela de cuero

a 13⁵⁰ y 14⁵⁰

Fábrica Medina y C.ia, S. L.

Bon calsat

Ja Mallorca en jeneral úsa es calsat d'en Medina que es s'única medicina si acás es peus vos fan mal, es un calsat colosal de goma garantizada, feina fina reforçada molt ben posada de preu y cómodo duis es peu ja que es feina ben tayada.

Provalló

S'any nou que are hem comensat sa jent va d'economia y aumentan de cada dia es que duen es calsat d'en Medina. Es retrorsat mes que de sola, molt mes! Ja hen duen es sabatés! Jent de brusa y jent de trona y a mes d'essé feina bona, estoviatéu dobbés.

Venta al detall: Colon, 31 y 33 y Jaime II, 90 y 92

“CASES GOMES.” — S. Miguel 111 (Frente Plaza Olivar)
TELEFONO num. 53

De Lloseta

Heyá coses que no s'esplican. Dia 23 d'es mes passat, don Toni Batlle y Fiol ex-Alcalde y ex-Jefe Conservador, sa presentà a una casa d'es carré d'Abaix, amb una hacha amb sa ma per fe desalojà una famili mentren berenaven, pegan un crit de! A defora tothom y vent que no li feyen cas, agafa sa porta, tanca, rôda sa clau y los deixa a tots dedins.

Mes tardet arribâ l'amó amb un carro carregat de vi y tampoc el deixà descarregà, agafà un cubell que hey havia de posà vi, li fe un forat amb un trepán, llevà ses tapas d'es bocoyos y los s'hen dugué a ca un veïnat.

—Com vos esplicau aquest mister?

—Com axí no hi ha parlat sa prensa grossa, de la qual tant d'alarde en fan es seus locals Corresponsals llosetins?

Mos n'enterarem milló y hey heurá continuació.

De Marratxi (Retresat)

Era diumenge demà quant ma vatj aixecá y va'j veure bandera posada a sa Sociedad Mariana y hem vatj creure si seria dia de galla, pero no hey havia res d'axó, segons un papé que deya: «Esta noche». Mestre Fornari, drama mallorquí dirigit p'es Rectó.

Ja heu val amb aquesta jent! No vol que noltros fassém ball y ell vol fe comedi amb quatre atrots pusés per veure si mos pendràs parroquianes, però, ja barret! Ellas preferen senti ets alegres acordes de «La Madelón», que es fúnebre armonium.

Es nostros étsits sa tocan, es seus fracasos, son tant grosos com es nostros triunfos, y clare, com que a n'es ball hey ve sa flor y

nata d'es poble y a sa comedi domés hey acudeixen cuatro estantises que s'han fet beates perque no troben cap verderol que les diga a s'oreya: «Te adoro...»

Ses que vulgan trobar enamorat, ja saben que a n'es ball d'es carré d'en Rubí, lo que hey sobra es jent de bon humòr que les treura de penes. Señó Rectó, li acansey on mai s'ha deixat anà sa comedianta. No li queda mes remey en que tayarse sa coueta.

Un pipero

D'Esporlas (Retressat)

Señó Empresari de s'instalació de bombillas elèctriques: Ja se que s'ha interesar molt per un article dirigit a un electricista y, afortunadament sa figura que aquest es vesté.

Sa casualidad m'ha fet coneixre datos que jo ignorava, pues molta jent heu trobava cá havé de pagà 20 pesetas per un llum, i que dirán quant s'enterin que ni ha que n'hagades 40?

—Y que costaren ses 7 de sa via pública, no eren 900 pts?

Jo crech que mes de dos duros no los cobrá es picapadré.

Basta ja de penderremós es pel! Y lo pitjó, que es que sa titulan protectòs d'es poble, fan oreyes sordes a ses queixes d'es vecindari. Heyá combinació?

Tantsols tres protestaren! Sus palabras estrellaronse en la indiferència.

—Que pujará es conta quant heurém pagat es ferre?

Callau, convé que esperém y llevója hen parlarém.

Es mes tonto d'es poble

Pasajes

Para todas partes del Mundo

Buenos Ayres, Cuba, Francia, etc. etc.

Gratis se arregla la documentación.
Para precios y mas detalles, dirigirse a Francisco Gelabert

Sindicato 155-PALMA

Una veritat

Julian Ballester. Sa fonda milló que heyá a dins tot Mallorca entera y hont sa nefedad impera y serveixen bon menjá, es sa que te en JULIA BALLESTE a CAN PERICO, ahont va el pobre y el rico ja que econòmicament serveixen a tot moment y no vos pegan cap mico.

Casa de las Medias

Per s'any nou, tothom durá de Can ENDOLZ calses fines. Ses famelles mallorquines totes van allá a comprá perque ja saben que heyá un jenero reforçat y tot d'alta novedad lo mes modern que ha sortit. Amb calses, heyá un terç que no el veis mai esquinat!

Tavernés!

P. J. Rigo. Com en RIGO ningú fa amb licors cosa mes fina. En Rigo de SON SARDINA es ja lo milló que heyá y sinó, heu poréu prová y veurém com aumentar tots es que such despaitau ja que ell fa molt bon licor y es el Rey, es el terror, such com es seu, no el trobau.

Escoltáu axó

J. de Gaudara. S' Ajencia LA UNIVERSAL es sa que milló serveix y es transports vos garanteix com a rápida y formal. En Gàndara es colosal y amb cuant a n'ets embalajes vos doña moltes ventajes ja que ell serveix superió, ningú pot igualar-lo amb envios d'equipatges.

TA-TA-TA-TA-RÍ

Vos feim a sobre tant a ballados com a balladores que tots es disaptes y diumenjes acudiguem tots y totas a sa pista d'es Teatro Victoria que hey feim uns balls colosals.

Imp. Roca, Ferrer y C. Socorro, 92

«TENORIO MALLORQUÍ O HAZAÑES D'EN VERGUETA Y EN MAGA-CANTÓNS. ORIGINAL DE «ES MASCLE ROS».

si entre tots dos li feim guerra] se sert que ell demana pau.
Mag. —Idó vas equiyocat.
Heu passarém malament, perque en Vergueta es valent, viu y molt agosarat.
Ma pareix que guañarà, perque d'es perill s'hen riu y a mes que es meu cóma diu que anit la ma robará.
Pas. —Pues feis lo que es pinxos fan Si veis sert que ha de vení, l'esperám tots dos aqui y si vé el deixarém blau.
Mag. —Ell en que venga totsol, te amb so sobre maestría, revòlver y punteria per logrà tot lo cuant voi.
Pas. —Y ademés, ¿que no está pres?
Mag. —Pascual jo també hey estava. ¿Y si per sort s'escapava que per ell ben fácil es?
Pas. —Jo no sé que contestá.

Mag. —Es meu temor creix y creix axí es de que anit mateix dins sa casa vuy entrá.
Pas. —Imposible! Ca ca, ca!
A n'axó no heu volgueu creure.
Mag. —Pascual! ¿Y que te que veure casantme amb ella demá?
Pas. —Peró si hey quedau anit à ella s'hen tem. ¿Qué dirá?
Mag. —Eu Maga-Cantóns ja está un poch massa desxondit. Y si anit no entr a dedins l'hem rôba y corr mala sort... Promet fé mes d'una mort...
Pas. —¿Y aquests son es vostros fins?
Mag. —Axó es tot cuant tench pensat.
Pas. —Si vos duen a presili?
Mag. —Preferesch d'aquest bujili està allá dedins lancat. (Pausa)
Pas. —¿Que es lo que passa per vós? Sols mirantvos m'asustáu.
Mag. —D'es cor m'han tocat sa clau y estich de lo mes jelós.

D'es que m'ha dit en Vergueta que l'hem vía de robá, no puch menos de pensá amb m'adorada Pépeta. Pascual. Demés n'hem parlat; (Resolt) anit amb ella he d'está.
Pas. —Demá vos heu de casá y seré jó es mal mirat.
Mag. —Tu serás es meu criat es criat de mes confiansa. ¿No et basta aquesta esperansa per servirmé de bon grà?
Pas. —Si sa madona s'hen tem aquí s'hi armará un bullici.
Mag. —L'amo. ¿No está de servici?
Pas. —Sí.
Mag. —Idó mes no hen parlém.
Pas. —Pues bé. Si hem donau parau dins es meu cuarto entraréu, si ve en Vergueta el veuréu y....